

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ θελανιδιά... τάφος!

θελανιδιά αὐτὴ ὁ ποιητὴς, θαύμαζε τὸ ἐπιβλητικὸ μεγαλεῖο της, καὶ συνέθετε τὰ ποιήματά του κάτω ἀπ' τὸν ἴσκιό της. Εἶχε ἐκφράσει δὲ, πολλές φορές, τὴν ἐπιθυμία του νὰ ἐνταφιασθῆ στὸν κορμὸ της, γιὰ νὰ μὴ τὴ χωριστῆ ποτέ...

Τὴν 1 Μαρτίου τοῦ 1824, ὁ ποιητὴς πέθανε. Ἡ Γερμανία τιμῶντας τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου τέκνου της, ἀποφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑστάτη ἐπιθυμία του. Ὁ ὀγκώδης κορμὸς τῆς αἰωνόβιας θελανιδιάς, σκάφηκε ἀπὸ ἐπιτηδεῖους ξυλουργούς, κί' ἕνας τάφος μακρουλὸς κί' ὄρθιος σχηματίστηκε στὰ ἔγκατά του.

Ὁρθίος ἐπίσης τότε, καὶ τυλιγμένο μονάχα σ' ἕνα σεντόνι τὸ πτώμα τοῦ ποιητοῦ, ἐνταφιάστηκε ἐκεῖ μ' ἐπιβλητικὴ πομπή, κί' ὁ τάφος σφραγίστηκε ἀμέσως.

Ἐκατὸν δώδεκα (ἀριθ. 112) χρόνια, ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε. Καὶ τὸ σκελετωμένο πειὰ πτώμα τοῦ ποιητοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναπαύεται γαλήνια στὸν πρωτότυπο καὶ σφιχτοκλεισμένο τάφο του, ἐνῶ ἡ θελανιδιά ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, τόσο μεγαλώνει καὶ θεριεύει...

Βλέπετε τώρα στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας, κάτι πού μοιάζει μὲ δίσφαιρο ἀθλητοῦ ἄρσεως βαρῶν;

Κί' ὅμως δὲν εἶνε δίσφαιρο. Εἶνε, ἀπλούστατα, ἕνα δίδυμο καὶ παράξενο αὐγὸ, τὸ ὁποῖο γέννησε μιὰ κόττα στὸ χωριὸ Ντράβ Ριτζ τῆς πολιτείας Ἰνδιάνας!

Ἡ κόττα αὐτὴ ζῆ ἀκόμη καὶ προκαλεῖ τὴν περιέργεια πολλῶν ἐπιστημόνων. Καὶ πολλοὶ ἐπίσης πλούσιοι χασομέρηδες, πληρώνουν γενναῖα ποσὰ στὴν ἰδιοκτήτρια τῆς κόττας κυρία Ἑρμα Οὐῶτσον, γιὰ νὰ δοῦν καὶ νὰ θαυμάσουν τὸ πρωτοφανὲς δίδυμο αὐγὸ...

Στὴν πόλι Σκράντον τῆς Ἀμερικῆς, γεννήθηκε κατὰ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1861, ἕνα παχουλὸ καὶ ροδαλὸ ἀγόρι, τὸ ὁποῖο εὐθὺς μετὰ τὴ γέννησί του ἔπεσε σ' ἕναν ὕπνο βαθὺ καὶ ληθαργικόν.

Οἱ ἰατροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὴν ἀσυνήθιστη αὐτὴ ὑπνηλία τοῦ μωροῦ. Συνέστησαν ὅμως τὴν ταχτικὴ περιποίησί του, γιὰτὶ ὁ ὄργανισμὸς του ἦταν ὑγιέστατος καὶ κανονικὸς.

Τὸ διαρκῶς κοιμισμένο μωρὸ τρεφόταν μὲ γάλα. Βαφτίστηκε κί' ὠνομάστηκε Εὐγένιος. Μεγαλώνοντας, ἄρχισε νὰ τρέφεται μὲ καταλληλότερες τροφές, μαλακὲς ὅμως, ἐφόσον δὲν μπορούσε στὸν ὕπνο του νὰ τὶς μασάῃ.

Καὶ σήμερα, ὁ Εὐγένιος Α. Μάγιερ—ὅπως λέγεται ὁ πρωτοφανὴς κί' ἀπερίγραπτος αὐτὸς «ὑπναρᾶς»—εἶνε γέρος πειὰ, ἡλικίας ἑβδομήντα πέντε χρόνων. Κοιμάται συνεχῶς ἀπὸ τότε πού γεννήθηκε, δὲν ξύπνησε οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, τρέφεται κανονικώτατα, εἶνε ὑγιέστατος, κί' ἀσφαλῶς μονάχα στὸν «Ἄλλο Κόσμο» θ' ἀποφασίση νὰ... ξυπνήσῃ!!

Στὸ Μπενάρες, τὴν ἱερὴ πόλι τῶν Ἰνδιῶν, ὁ

στὸ ὠραῖο μισρὸ χωριὸ Νοέμ-δενιτς τῆς Γερμανίας, ὑπάρχει μιὰ τεραστία θελανιδιά, ἡλικίας περίπου χιλίων χρόνων.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε περίφημη στὴν Εὐρώπῃ ἢ θελανιδιά αὐτὴ, μονάχα γιὰ τὸ μέγεθός της καὶ γιὰ τὴν ἡλικία της. Εἶνε ἀκόμα περίφημη γιὰτὶ χρησιμεύει ὡς... τάφος τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ Χάνς Βίλχελμ φὸν Τύμμελ!

Πραγματικῶς ὑπεραγαποῦσε τὴ θελανιδιά αὐτὴ ὁ ποιητὴς, θαύμαζε τὸ ἐπιβλητικὸ μεγαλεῖο της, καὶ συνέθετε τὰ ποιήματά του κάτω ἀπ' τὸν ἴσκιό της. Εἶχε ἐκφράσει δὲ, πολλές φορές, τὴν ἐπιθυμία του νὰ ἐνταφιασθῆ στὸν κορμὸ της, γιὰ νὰ μὴ τὴ χωριστῆ ποτέ...

Τὴν 1 Μαρτίου τοῦ 1824, ὁ ποιητὴς πέθανε. Ἡ Γερμανία τιμῶντας τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου τέκνου της, ἀποφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑστάτη ἐπιθυμία του. Ὁ ὀγκώδης κορμὸς τῆς αἰωνόβιας θελανιδιάς, σκάφηκε ἀπὸ ἐπιτηδεῖους ξυλουργούς, κί' ἕνας τάφος μακρουλὸς κί' ὄρθιος σχηματίστηκε στὰ ἔγκατά του.

Ὁρθίος ἐπίσης τότε, καὶ τυλιγμένο μονάχα σ' ἕνα σεντόνι τὸ πτώμα τοῦ ποιητοῦ, ἐνταφιάστηκε ἐκεῖ μ' ἐπιβλητικὴ πομπή, κί' ὁ τάφος σφραγίστηκε ἀμέσως.

Ἐκατὸν δώδεκα (ἀριθ. 112) χρόνια, ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε. Καὶ τὸ σκελετωμένο πειὰ πτώμα τοῦ ποιητοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναπαύεται γαλήνια στὸν πρωτότυπο καὶ σφιχτοκλεισμένο τάφο του, ἐνῶ ἡ θελανιδιά ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, τόσο μεγαλώνει καὶ θεριεύει...

Βλέπετε τώρα στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας, κάτι πού μοιάζει μὲ δίσφαιρο ἀθλητοῦ ἄρσεως βαρῶν;

Κί' ὅμως δὲν εἶνε δίσφαιρο. Εἶνε, ἀπλούστατα, ἕνα δίδυμο καὶ παράξενο αὐγὸ, τὸ ὁποῖο γέννησε μιὰ κόττα στὸ χωριὸ Ντράβ Ριτζ τῆς πολιτείας Ἰνδιάνας!

Ἡ κόττα αὐτὴ ζῆ ἀκόμη καὶ προκαλεῖ τὴν περιέργεια πολλῶν ἐπιστημόνων. Καὶ πολλοὶ ἐπίσης πλούσιοι χασομέρηδες, πληρώνουν γενναῖα ποσὰ στὴν ἰδιοκτήτρια τῆς κόττας κυρία Ἑρμα Οὐῶτσον, γιὰ νὰ δοῦν καὶ νὰ θαυμάσουν τὸ πρωτοφανὲς δίδυμο αὐγὸ...

Στὴν πόλι Σκράντον τῆς Ἀμερικῆς, γεννήθηκε κατὰ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1861, ἕνα παχουλὸ καὶ ροδαλὸ ἀγόρι, τὸ ὁποῖο εὐθὺς μετὰ τὴ γέννησί του ἔπεσε σ' ἕναν ὕπνο βαθὺ καὶ ληθαργικόν.

Οἱ ἰατροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὴν ἀσυνήθιστη αὐτὴ ὑπνηλία τοῦ μωροῦ. Συνέστησαν ὅμως τὴν ταχτικὴ περιποίησί του, γιὰτὶ ὁ ὄργανισμὸς του ἦταν ὑγιέστατος καὶ κανονικὸς.

Τὸ διαρκῶς κοιμισμένο μωρὸ τρεφόταν μὲ γάλα. Βαφτίστηκε κί' ὠνομάστηκε Εὐγένιος. Μεγαλώνοντας, ἄρχισε νὰ τρέφεται μὲ καταλληλότερες τροφές, μαλακὲς ὅμως, ἐφόσον δὲν μπορούσε στὸν ὕπνο του νὰ τὶς μασάῃ.

Καὶ σήμερα, ὁ Εὐγένιος Α. Μάγιερ—ὅπως λέγεται ὁ πρωτοφανὴς κί' ἀπερίγραπτος αὐτὸς «ὑπναρᾶς»—εἶνε γέρος πειὰ, ἡλικίας ἑβδομήντα πέντε χρόνων. Κοιμάται συνεχῶς ἀπὸ τότε πού γεννήθηκε, δὲν ξύπνησε οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, τρέφεται κανονικώτατα, εἶνε ὑγιέστατος, κί' ἀσφαλῶς μονάχα στὸν «Ἄλλο Κόσμο» θ' ἀποφασίση νὰ... ξυπνήσῃ!!

Στὸ Μπενάρες, τὴν ἱερὴ πόλι τῶν Ἰνδιῶν, ὁ

πάρχει φυλαγμένη στὸν «Χρυσὸ Ναὸ τοῦ Βράχμα», ἡ πυραμὶς αὐτὴ—μαζὺ μὲ τοὺς πλαινοὺς της δυὸ ἀδειοὺς πασσάλους—τὴν ὁποία βλέπετε στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας.

Ἡ πυραμὶς, εἶνε γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα «Πυραμὶς τοῦ Βράχμα». Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξηντατέσσερες χρυσοὺς δίσκους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μιὰ ὀπὴ ἀκριβῶς στὸ μέσον τους, κί' ὁ ἕνας τους εἶνε λίγο πῖο μεγαλύτερος ἀπ' τὸν ἄλλον.

Ἐτσι, ὅταν περαστοῦν ὅλοι σ' ἕναν ὄρθιο πάσσαλο, κάτω κάτω οἱ μεγαλύτεροι καὶ κατὰ σειρὰν ἔπειτα οἱ ἀμέσως μικρότεροι, θὰ σχηματισθῆ στὰ τελευταῖα ἡ κανονικὴ αὐτὴ πυραμὶς, τὴν ὁποία βλέπετε.

Εἶνε ἱερὸς ὁ σκοπὸς τῆς πυραμίδος αὐτῆς. Πρὸ τριῶν χιλιάδων χρόνων, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν Ἰνδικὴ παράδοσι, ὁ θεὸς Σίβα χάρισε στοὺς Βραχμᾶνας ἱερεῖς τὴ χρυσοῦς πυραμίδα. Τοὺς διέταξε, νὰ τοποθετοῦν τοὺς ἐξηντατέσσερες δίσκους—κατὰ διαφορετικὴ, κάθε φορὰ, σειρὰ καὶ τάξι καὶ μέγεθος—στοὺς δυὸ πλαινοὺς ἀδειοὺς πασσάλους. Κί' ὅταν πειὰ ἐξαντληθοῦν ἐπιτέλους, ὅλοι οἱ δυνατοὶ τρόποι τῆς διαφορετικῆς κάθε φορὰ τοποθετήσεως τῶν δίσκων αὐτῶν, τότε θὰ γίνῃ ἡ «συντέλεια τῶν αἰῶνων»!!

Ἐπὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τώρα, οἱ ἱερεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ταξιθέτησι αὐτῆ—νύχτα καὶ ἡμέρα ἀδιακόπως, καὶ μὲ εἰδικὲς «θάρδιες»—ἀναγράφοντας κάθε φορὰ καὶ τὴ σχετικὴ τοποθέτησι, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἐπαναλάβουν ξανά. Θὰ ἀργήσουν ὅμως ἀφάνταστα πολὺ, ὅσο νὰ ἐξαντλήσουν ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους τοποθετήσεως τῶν ἐξηντατεσσάρων δίσκων στοὺς ἄλλους δυὸ πασσάλους.

Καὶ ξέρετε πόσο θὰ ἀργήσουν; Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀλανθάστους μαθηματικοὺς κανόνες, κί' ἂν δεχτοῦμε ὅτι γιὰ τὴν κάθε καινούργια διαφορετικὴ τοποθέτησι αὐτῶν τῶν δίσκων ἀπαιτεῖται ἕνα δευτερόλεπτο, ἡ ὅλη ἐργασία θὰ τελειώσῃ ὕστερα ἀπὸ πεντακόσια ὀγδόντα ὀχτῶ δισεκατομμύρια (ἀριθ. 588.000.000.000)

Καὶ ξέρετε πόσο θὰ ἀργήσουν; Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀλανθάστους μαθηματικοὺς κανόνες, κί' ἂν δεχτοῦμε ὅτι γιὰ τὴν κάθε καινούργια διαφορετικὴ τοποθέτησι αὐτῶν τῶν δίσκων ἀπαιτεῖται ἕνα δευτερόλεπτο, ἡ ὅλη ἐργασία θὰ τελειώσῃ ὕστερα ἀπὸ πεντακόσια ὀγδόντα ὀχτῶ δισεκατομμύρια (ἀριθ. 588.000.000.000)

χρόνια! Ἀρκοῦμεθα μονάχα σ' αὐτὸν τὸν ἀπολύτως ἐξακριβωμένο, ἀλλὰ κί' ἀσύλληπτον γιὰ τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ ἀριθμὸν, γιὰ νὰ σᾶς βεβαιώσουμε ὅτι—κατὰ τοὺς Βραχμᾶνας τοῦλάχιστον—ἡ φοβερὴ «συντέλεια τῶν αἰῶνων» θ' ἀργήσῃ... κάπως!

Νὰ καὶ κάτι, τὸ ἀληθινὰ σπανιώτατο: Νὰ ἀποκτήσῃ ἕνας πατέρας τρία παιδιὰ μέσα σὲ τρεῖς... αἰῶνες, δηλαδὴ νὰ γεννηθοῦν αὐτὰ τὰ τρία παιδιὰ του σὲ διαφορετικὸν τὸ καθένα αἰῶνα!

Καὶ τὸ ἀποδεικνύουμε ἀμέσως: Ἀνοίξτε τὸ γαλλικὸ περιοδικὸ «Μαγκαζέν Πιττορέσκ», τοῦ Μαΐου τοῦ 1877. Ἐκεῖ θὰ δῆτε δημοσιευμένα τρία ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, τὰ ὁποῖα βεβαιώνουν:

1ον) Ὅτι ὁ Πέτρος Ντεφουρνέλ, ἀπ' τὸ χωριὸ Μπαρζὰκ Βιθαρὰι τῆς Γαλλίας, ἀπόκτησε τὸ πρῶτο του παιδί στὰ 1699, τὸ δεύτερο στὰ 1738 καὶ τὸ τρίτο στὰ 1801.

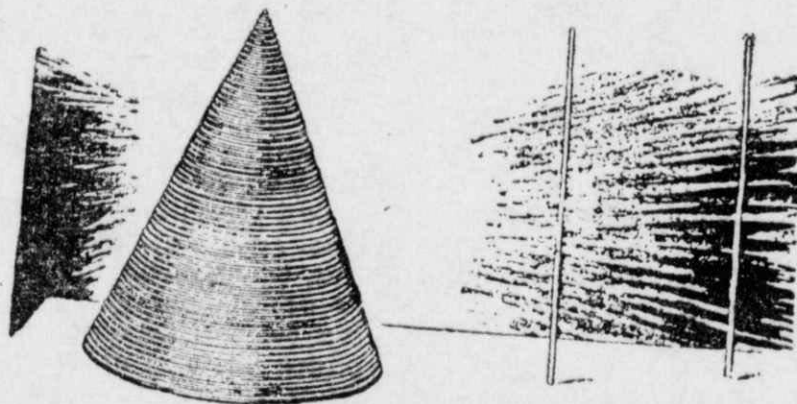
2ον) Ὅτι ἀπόκτησε τὰ τρία παιδιὰ του αὐτὰ, ἀπὸ τρεῖς διαφορετικὲς γυναῖκες, κί' ὅτι ὁ ἴδιος πέθανε στὰ 1809, σὲ ἡλικία 130 χρόνων, καὶ

3ον) Ὅτι τὴν πρώτη φορὰ παντρεύτηκε στὰ 1698, σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν, τὴ δεύτερη φορὰ ἂ 1737 σὲ ἡλικία 58 ἐτῶν καὶ τὴν τρίτη φορὰ στὰ 1800, σὲ ἡλικία 121 ἐτῶν...

Αὐτὸ θὰ πῆ «εὐγονία»!

Ὁ... ἰσοθίτης ὑπναρᾶς!

Ἡ «Πυραμὶς τοῦ Βράχμα»

Τὸ δίδυμο αὐγὸ!